

ПРОТОКОЛ

№ 1692

гр. Варна, 01.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Мая Недкова

при участието на секретаря Петя П. Петрова
Сложи за разглеждане докладваното от Мая Недкова Въззивно гражданско дело № 20233100501531 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 13:42 часа се явиха:

След спазване на разпоредбата на чл. 142, ал.1, пр. 2-ро от ГПК

Въззивникът А. С. А., редовно призован, явява се лично, представлява се от **адв. М. Д.**, редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Въззиваемата страна С. Х. Г., редовно призована, не се явява, представлява се от **адв. Ф. Д.**, редовно упълномощена и приета от съда от преди.

АДВ. М. Д.: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. Ф. Д.: Моля да се даде ход на делото

СЪДЪТ намира, че не съществуват процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

съгласно **Определение № 2928/28.07.2023г.**

АДВ. М. Д.: На първо място считам, че е налице допусната ОФГ, която до този момент не е била забелязана, заради което първото ми искане е да бъде прекратено делото и

да бъде върнато на първоинстанционния съд за да поправи същата. В първоинстанционното решение в диспозитива му е отбелязано чл. 582 ГПК неправилно. Този текст се отнася за преводач, а предмета на спора включва друг недостатък. Смятам, че трябваше да се даде ход на делото, с оглед да изложи искането си за неговото прекратяване. Ако не бъде прието това мое искане по хода на делото, поддържам въззивната жалба и всички допълнителни молби и становища. Оспорваме отговора на въззиваемата страна и имаме някои допълнителни пояснения относно пороците на първоинстанционното съдебно решение, които не са изложени така подробно във въззивната жалба.

АДВ. Ф. Д.: Действително текста, който е следвало да се посочи е чл. 573, а не чл. 582 ГПК. Не считам, че това е очевидна грешка, която подлежи на поправка по реда в ГПК. Оспорвам жалбата, поддържам изцяло доводите изложени в отговора на въззивната жалба. Исканията, доколкото са формулирани, за отмяна на решението като неправилно и за отхвърляне на предявените искове, не биха могли да бъдат уважени, доколкото в постановено решение при призвание на иска не може да бъде неправилно, тъй като не се основава на обсъждане на спора по същество, а би могло да бъде недопустимо или нищожно. Това е становище и на ВКС в едно определение, което съм цитирала в отговора.

По направеното искане за прекратяване на производството и връщане на делото на първоинстанционния съд за провеждане на производство по чл.247 ГПК за поправка на допусната в първоинстанционното решение ОФГ, в изложения от процесуалният представител на въззивника смисъл, настоящият състав намира за неоснователно, доколкото видно от първоинстанционното решение липсва несъответствие между мотиви и диспозитив. В диспозитива, наред с другото, текстуално, т. е., с думи е изписан порокът, от който страда упълномощителната сделка, в съответствие и с направеното призвание на иска. Отделно от това няма никаква пречка в един по-късен момент първоинстанционния съд, в случай, че прецени, че това е необходимо да изпише правилния текст /член/ от закона.

Поради изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането за прекратяване на настоящото производство по в.гр.д.№ 1531/2023г. по описа на ВОС и за връщане на делото на първоинстанционния съд за поправка на допусната ОФГ в първоинстанционното решение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДЪТ докладва **становище вх.№ 26216/27.10.2023г. от въззивника А. С. А.**, относно отговора на въззивната жалба, подаден от насрещната страна – ищец в исковото производство и въззиваем в настоящото въззивно производство. В отговора са изложени

доводи в подкрепа на наведените във въззивната жалба оплаквания, както и собствени доводи в подкрепа на жалбата.

СЪДЪТ,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към делото становище вх. № 26216/27.10.2023г. от въззивника А. С. А..

С допълнителна молба на въззивника А. С. А. от 18.04.2023г. е направено искане за приемане на писмени доказателства. **СЪДЪТ** намира искането за неоснователно, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ съдържащите се в допълнението към въззивната жалба от 18.04.2023г. на л.19-20 от въззивното дело искане за приемане и приобщаване към делото на представени с цитираното допълнение писмени доказателства, а именно: Решение № 217/2019г. от 21.01.2020г. на ВКС, III г.о. по гр.д.№ 582/2019; Определение № 414/28.05.2019г. на ВКС, III г.о. по гр.д.№ 582/2019; Определение № 487/30.07.2020г. на ВКС, IV г.о. по гр.д.№ 383/2020; молба от А. А. с вх.№ РД 23007076 КНС/30.03.2023г.; писмо до А. А. с изх.№ РД 23007076 КНС/04.04.2023г.; пълномощно от С. Х. Г. – 2 бр.;

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДВ. М. Д.: Представям списък на разноските и едно решение, което е посочено във въззивната жалба, но тъй като тогава доверителят ми не го е намерил го представяме сега. Това е решение № 103 от 06.06.2011г. по дело № 876/2010г. на ВКС.

АДВ. Ф. Д.: Представям списък с разноски.

АДВ. М. Д.: Правя възражение за прекомерност.

АДВ. Ф. Д.: Аз нямам възражения.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЛАГА по делото разпечатка от решение № 103 от 06.06.2011г. по дело №

876/2010г. на ВКС, както и представените от страните в днешно съдебно заседание списъци на разноските и доказателствата за извършването им.

Предвид становищата на страните, отсъствието на направени доказателствени искания и като намери, че делото е попълнено с необходимите доказателства, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. М. Д.: На първо място, моля, да ми бъде дадена възможност след изготвянето на протокола да представя подробни писмени бележки в защита на моя доверител. Ще се спра на основанията, които видях като по-късно влязъл адвокат в делото. Считам, че съдебното решение на първа инстанция следва да бъде обезсилено като недопустимо и делото не следва да бъде върнато на първоинстанционния съд при положение, че сме стигнали до хода по същество за провеждане на съдопроизводствени действия, а следва решението да бъде обезсилено, поради неговата очевидна според мен недопустимост. Ако не приемете тезата за недопустимост на първоинстанционното решение, моля да отмените същото като незаконосъобразно, нарушаващо материално-правни норми, постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необосновано. Първият мотив, който възникна в началото на настоящото заседание, който беше изразен включително и от съдебния състав тук, беше за противоречието между мотиви и диспозитив. С това допълнение, че решението изобщо не съдържа мотиви, защото се е основало на признанието на иска. Самото признание е нелегитимно, невалидно, самото признание е нищожно, поради същата причина, на която е извършено – липса на представителна власт. Процесуалният представител в първоинстанционното производство на моя доверител е признал иска в отговора на исковата молба на един от исковите. Впоследствие в съдебно заседание, неколkokратно е посочил, че „признаваме иска“, говори в множествено число. Клиентът ми е присъствал на това съдебно заседание. Преди това е упълномощил адвоката си в първа инстанция със стандартното адвокатско пълномощно и единственото основание, което намирам там да си помисли адвоката, че може да извърши признание на иска, е признаване на искания. Няма нищо общо с признаване на иска. Заради това недопустимо приемане на признаването на иска, считам и решението за очевидно недопустимо, евентуално очевидно неправилно. Същите са основанията и по отношение на това да бъде отменено като неправилно решението, заедно с другите основания за противоречие между мотиви и диспозитиви. Станало е така, че съдът се е произнесъл по нередовна искова молба. Имало е множество евентуално съединени искове, които ищецът в следствие е оттеглил. Приет е отказ на моя доверител от правото му на защита от иска, което е всъщност самото признаване. С днешното решение което представих - № 103/2011г. на ВКС, категорично се установява, че непосочването на мястото, при положение, че мястото и неговото посочва

има значение единствено за териториалната компетентност на нотариуса, в тази връзка непосочването, че е станало в дома на доверителят ми, не съставлява основание за нищожност на упълномощителната сделка. Нищожност на нотариалното удостоверяване въз основа на което е извършено признание, че нотариалният акт е нищожен поради липса на представителна власт. Освен, че не е извършен лично отказ от право на защита, то е извършено и по неоснователна причина. Неоснователна е причината нищожност на нотариалното удостоверяване. Още по-малко на основание чл. 582 ГПК. Този текст пък няма нищо общо с основанията на което е извършено признанието. Не са извършени съдопроизводствени действия, с които да се установи, че е налице безспорност на тази същата причина. Т. е., липсвало мястото където е дадено пълномощното, но от обстоятелствата в исковата молба е повече от очевидно, че това място е част от безспорната част от спора. При отделяне на спорното от безспорното, което не е направено в доклада на първа инстанция, това е следвало да бъде установено. На тези основания смятам, че решението е недопустимо и като такова следва да бъде обезсилено. Евентуално считам, че поради същите пороци решението е неправилно и следва да бъде отменено като бъде отхвърлен иска на ищеца, ведно с всички евентуални искове. Да не говорим, пропуснах, че са съединени искове, които не могат да бъдат съединявани. Съединен е иск за разваляне с иск за нищожност, при условия на евентуалност. Смятам, че това са два отделни предмета на две отделни дела. Моля да присъдите на доверителят ми разноски за всички инстанции.

ВЪЗЗИВНИКЪТ А. А.: Поддържам това, което каза адвокатът ми.

АДВ. Ф. Д.: Моля да приемете, че жалбата е неоснователна и потвърдете обжалваното решение. Спорът е доколкото са налице законови предпоставки за постановяване на решение от ВРС при признание на иска. Моята позиция е, че са налице тези предпоставки. Признание на иска, по който е постановено решение, е изрично и недвусмислено, изразено е от надлежно упълномощен адвокат и категорично поддържано в съдебно заседание от адвоката в присъствието на ответника. Признатото право не попада в хипотезата на чл. 237, ал. 3 ГПК. Това, че е налице противоречива съдебна практика по въпросите за нотариалните удостоверявания не представлява противоречие със закона по смисъла на чл. 237 ГПК. Ако страната е допуснала грешка, тъй като признанието на иска е процесуално действие, а не правна сделка, въззивникът не би могъл да оспорва действителността на това признание, поради порок на волята. Не съм оттеглила предявените искове, те не бяха докладвани в Районния съд, извън този по който беше заявен признание в отговора на исковата молба и въпреки моето настояване за доклад, при положение, че съдът прие изразеното признание, не беше постановено определение за приемане на тези претенции. Моля да ми се даде възможност за подробна писмена защита и моля за присъждане на разноски за въззивната инстанция.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и **ОБЯВИ**, че ще се произнесе с решение в законния срок.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на въззивната страна да представи писмени бележки в седмичен срок от изготвяне на протокола.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на въззиваемата страна да представи писмени бележки в 10дневен срок от изготвяне на протокола.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:10 часа.

Председател: _____

Секретар: _____